

בעזרה שית

קרבן אל
נפשי גאלה

פרשת ויקהל - פרה תשפ"ה
♦ גריון פ"ח ♦

♦ קידוש בעל הרבי ר' אלימלך והגר"א ♦

♦ הספר הקדוש נועם אלימלך לימוד או רק סגולה? ♦

מעשה מבחור שרוצה לעבוד את ה' - פרק ט'

♦ א גאנץ יאהר פורים! ♦

תוכן העניינים

מאמר הכנה לקידוש ג

לחיות עם הזמן (א) ט

לחיות עם הזמן (ב) טו

סיפורי מעשיות כ

אמר מרן הבעל שם טוב הקדוש: 'קרבה אל נפשי גאולה'
עלינו לדאוג לגאולת הנפש, ומתוכה תצמח הגאולה השלימה!
תרומתך להפצת הגליון 'קרבה אל נפשי גאולה'
תעזור בס"ד לעוד ועוד יהודים לזכות לגאולת הנפש!
לתרומות להנצחות, לע"נ או לרגל שמחה
וכן להערות והארות בכל עניני הגליון וכן לקבלת הגליון בדוא"ל
ניתן לפנות להר"ר יחיאל יהושע פרישמן
בפ"ל 052-766-2543 או בדוא"ל k7662543@gmail.com

העלון נתרם ע"י ידידנו הנכבד החפץ בעילום שמו
לברכה והצלחה ולבריאות הגוף והנפש
ולזכות מרן אדמו"ר מויזניץ שליט"א
רבי ישראל בן לאה אסתר
ולזכות כל חולי בית ישראל

עריכה ובתיבה: ר' פנחס גרינבוים: 052-7694649

עיצוב ועימוד: גפנים - 052-7648003 cmg9090@gmail.com

קידוש בצל הרבי ר' אלימלך והגר"א

מאמר שפרסמנו שנה שעבר אחרי ההילולא
ולגודל חביבות המאמר העתקנו עוד הפעם רק השנה לפני ההילולא

הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, בפרט כאשר אחד מהם שב זה עתה מציון המצוינת בליז'ענסק אצל איש האלוקים הרבי ר' אלימלך זיע"א. ר' יהושע שזכה להישאר בארה"ק מצפה לשמוע מידידו ר' אלעזר רשמים וחוויות על ההתעלות הגדולה שהייתה מנת חלקו בנסיעה הקדושה. ואכן ר' אלעזר מביע במילים ציוריות ופיוטיות את ההתרגשות הגדולה שזכה לה בציון הקדוש. ההתעוררות, הבכיות, השתפכות הנפש! ממש לעילא ולעילא!

ומה אתך ר' יהושע, שואל ר' אלעזר, מה קרה לך השנה, מדוע לא נסעת? אם אינני טועה אתה הרי משתדל לא להפסיד אף שנה אצל הרבי הקדוש, מה קרה שוויתרת השנה?

התשובה של ר' יהושע מפתיע את ר' אלעזר: "אכן השנה מסיבות טכניות נבצר ממני לנסוע כרצוני, אבל - אולי לא תאמין - זכיתי כאן בארה"ק להתעוררות עצומה בכוחו של הרבי ר' אלימלך זיע"א. התעוררות כזו שטרם זכיתי לה בכל השנים שכן נסעתי ליז'ענסקה".

"היכן היית?" תמה ר' אלעזר. "שמא בסעודת הילולא מיוחדת או בשיעור חוצב להבות בספרו הקדוש?"

"לא ולא" משיב ר' יהושע, "בבית מדרשנו נערך לחיים זוטא ותו לא מידי."

מה שכן קרה, התרחש דווקא בליל שבת קודש העל"ט שהייתה סמוכה ליום ההילולא. אחרי התפילה איקלע לידי קונטרס עם סיפורי מעשיות על הרבי ר' אלימלך זיע"א. קראתי שם על העבודות הנוראות שלו, על הגלויות ועל הסיגופים ועוד ועוד. אבל מה שצד את עיני היה דווקא סיפור על סעודה דשינה..."

מסופר שם על יהודי בעל-עבירה גדול אשר הגיע לרבי ר' אלימלך לבקש תיקון לנפשו החוטאת. למרבה הפלא קרא הרבי לבנו והורה לו להכין עבור היהודי הזה מידי יום סעודה כיד המלך, עוף שלם וקנקן יין עם כל מיני מגדים. בנוסף לכך הורה הרבי שכאשר יתיישב היהודי לסעודה, יהיה אף הוא - הרבי - נוכח בשעת מעשה. היהודי כמובן התפלא עד מאוד, אך בלית ברירה קיבל על עצמו את התיקון המוזר.

כאשר הכל היה מוכן ומזומן לסעודה, אתא ובא הרבי ר' אלימלך ופתח את פיו בדברי מוסר והתעוררות חודרי כליות ולב. הוא החל לתאר בפני היהודי את גדולתה של נשמת ישראל, איך שנחצבה מתחת כסא הכבוד והיא ממש חלק אלוהי ממעל. כמה חשובה נשמה של יהודי אצל הקב"ה, עד שכל העולמות נבראו רק בשבילה ועבורה, כדי שתכיר את בוראה ותעבדו בלב שלם. ואז פנה לאותו יהודי ואמר בקול חוצב להבות: ואתה? הנה חטאת כנגד ה' יתברך! איככה יתכן לעשות כדבר הזה?! הקב"ה ברא אותך כדי שתעבוד אותו, ואתה השבת לו רעה כנגד טובה!

לשמע הדברים הנוקבים יוצאים מפורש בקדושה וטהרה מפה קדוש, פרץ היהודי בבכי מר וסוער. כעת הורה לו הרבי: 'עכשיו תתוודה!' והיהודי בבכיות נוראות אומר 'אשמנו בגדנו וכו'.

ואז תוך כדי בכייתו הנוראה הורה לו הרבי: 'עכשיו אכול!' היהודי פתח זוג עיניים תמהות כשואל: וכי לאכול צריך עכשיו, הרי כל הצומות והתעניות שבעולם לא יספיקו לחוטא ופושע שכמוני! אבל הרבי בשלו: 'אכול!' בחוסר חשק מופלג הצליח היהודי לבלוע מעט פירורים, והרבי ממשיך כהנה וכהנה: וכי יודע אתה כמה חשובה למעלה כל תנועה שלך? כל פעולה קטנה שלך משנה דברים בעולמות העליונים! הן כך אמר המגיד

זיע"א 'דע מה למעלה - ממך'. כל הנעשה למעלה בשמים, ממך הוא! כל סדר העולמות וגילוי אלוקותו יתברך בהן, הכל תלוי בך לטב ולמוטב! ואילו אתה בכסילותך, התדע כמה עולמות החרבת?! התוודה על חטאיך! ושוב מתוודה היהודי 'אשמנו בגדנו וכו'. ושוב תוך כדי הבכיות מורה לו הרבי לאכול, ושוב מתאמץ היהודי לאכול מתי מעט מאשר לפניו.

כך חזר הדבר על עצמו מדי יום, בוקר וערב, במשך שנה תמימה, עד שהפך אותו יהודי לבעל תשובה גמור. ואמר הרבי ר' אלימלך זיע"א שהיהודי היה מוכרח לאכול את האכילה המועטת שאכל, כדי שלא תפרח נשמתו מגופו מגודל התשובה והצער שהיו מנת חלקו.

ממשיך ר' יהושע ומספר סיפור נוסף שראה באותו קונטרס שגרם לו התעוררות מרובה כל כך: זהו סיפור שלבטח כבר שמעתי זה מכבר, אבל בכח קדושת השבת ויום ההילולא חדרו הדברים ללבי ומוחי באופן חזק ביותר. מסופר שם שפעם ראה הרבי ר' אלימלך זיע"א תינוק קטן מכה את אמו כדרך התינוקות. הרבי הקדוש נחרד, איך יתכן להכות את אמא!?

במקום הייתה נוכחת אמה של מלכות, אמו הצדקנית של הרבי ר' אלימלך, ולשמע הדברים נענתה ואמרה: 'הן גם אתה נהגת כך כאשר היית בגילו'. כשמוע הרבי את הדברים הללו, נבהל עד מאוד והחל לסגף את עצמו בסיגופים נוראים על חטאו החמור. וביאר את הענין, כי החובה לחזור בתשובה היא לא רק על עצם מעשי החטאים, אלא צריכים לשרש אחר החטא הראשון שהוא השורש של כל החטאים שבאו אחריו, כיון שסוף כל סוף דין גרמא לכל המעשים הרעים שבאו לאחר מכן.

ר' יהושע סיים לספר את הסיפורים הקדושים ברוב התפעלות, אבל ידידו ר' אלעזר משום מה התפעל קצת פחות. "נו ידידי, אני לא מכיר אותך כאדם מדומיין. האם אתה באמת חושב שיש לנו הקטנים איזושהי שייכות עם סיפורים גדולים ונוראים כל כך?! כלום לא עדיף להתמקד ולהתעסק בדברים מעשיים ששייכים למדרגתנו? תיכף גם תרצה לצאת לי לגלות ממושכת או לקבל על עצמך עשרות שנות תענית וסיגופים....

אבל ר' יהושע רוח אחרת עמו, הוא מצא בסיפורים הללו אור עצום ונפלא, כזה שמאיר את החיים גם לאנשים כערכו וכמדרגתו. הוא מסביר לידידו את פנימיות הענין: לאט לך אחי! לרגע לא חשבתי להעתיק את הדברים הגבוהים האלו אלי! לא מגוף הסיפורים שאבתי את ההתעוררות, אלא מהנקודה הפנימית שהתגלתה בהם.

אספר לך גופא דעובדא הכי הוי. לאחר קריאת הסיפורים האמורים, הלכתי לביתי, וכמנהגי מדי ליל שבת עיינתי מעט בספה"ק 'נועם אלימלך' לפני קידוש. אומר את האמת ולא אכחד כי לימודי בספר הזה הוא בעיקר בגלל הסגולות שבדבר, כפי שגילו צדיקים שהוא סגולה ליראת שמים ולעוד דברים טובים. אני גם שואב כמובן מעט התעוררות מדברי קדשו, אבל אי משום הא, הייתי מעדיף ספרים אחרים, מובנים יותר, וקרובים יותר לעולמי. כאלו שאפשר לצאת מהם עם הבנה מחודשת בעבודת ה', או לכל הפחות ספרים עם אמירות נאות ומפולפלות על פרשת השבוע.

והנה השבוע נפתח לי בהשגחה פרטית במקום מסוים, אני אפילו לא זוכר היכן הוא, ושם אומר הרבי ר' אלימלך שהצדיקים הולכים תמיד בתשובה ומסתכלים תמיד בגדלות ה' ובגדולת נשמתם, ובתוך הדברים הוא מביא שיש צדיקים שיש להם לפעמים מחשבות לא טובות.

ואז לפתע האירה בי הארה נפלאה! פתאום קלטתי שהרבי ר' אלימלך מדבר ממש אלי ואיתי! הרי אני בדיוק כמו אותו יהודי חוטא אשר הרבי עמל לגלות לו את גודל נשמתו ואת החשיבות שיש לו אצל הבורא ברוך הוא! גם אותי חפץ הרבי ר' אלימלך להחזיר בתשובה!

ואז התחבר לי הסיפור הראשון עם הסיפור השני האמור. כי הנה לכאורה הרי חז"ל אמרו 'כל האומר ויכולו נעשה שותף לקב"ה במעשה בראשית'. שותף! איזה תואר נורא ועצום הוא זה! והנה יש להתבונן מדוע אני לא מרגיש את זה? אין זאת אלא בגלל החטא הראשון שהוא השורש של כל החטאים. ומהו אותו חטא ראשון? חוסר ההכרה וההבנה בגודל חשיבותי אצל הקב"ה! מה שאיני מאמין עד היכן מגיעים ונוגעים מעשיי, ואיני

מאמין בכך שכביכול הקב"ה יושב ומצפה שאני אעיד על בריאת שמים וארץ!

על החטא הראשון הזה יש לשוב לפני אמירת הקידוש! על השורש שמפריד אותנו מה' יתברך ח"ו וגורם לנו לחשוב מחשבות הפוכות מכל מהותו של הקידוש, אשר עניינו הוא העדות שלנו שה' יתברך ברא את העולם וכי הוא חפץ בישראל עם קרובו שיגלו זאת בעולם!

"מה אומר ומה אדבר" מסיים ר' יהושע את נאומו חוצב הלהבות, "הרגשתי ממש כאילו אני עומד בשולחנו הטהור של הרבי ר' אלימלך זיע"א!"

ר' אלעזר מבולבל: "אני לא מבין אותך ר' יהושע היקר, למיטב ידיעתי הרי הרבי ר' אלימלך מרבה לדבר על ענווה ושפלות הרוח. והנה ברגע כמימרא אתה כבר מרגיש את עצמך במדרגה של הרבי ר' אלימלך..."

ר' יהושע רואה שדבריו עדיין לא הובנו כראוי, והוא מנסה לבוא מכיוון אחר. הוא פונה לידידו בשאלה: "אמור נא אתה, אולי תוכל לפרט לי מה בדיוק הרגשת כשהיית שם על הציון הקדוש?"

עיניו של ר' אלעזר נדלקות וניצוץ של אש עולה בהם כשהוא מנסה לפרוט למילים פשוטות את התחושות הנעלות שזכה להם בצל הצדיק. "מה זאת אומרת? הרגשתי כיצד הצדיק רוחץ את נשמתו. חשתי ממש כי בכוחו לפעול עבורי אצל הקב"ה את כל הישועות! ההרגשות והמחשבות הללו ראויות ונכונות הם, מחשבות של קרבת ה'! אבל הדיבורים שלך ר' יהושע, הרי יכולים חלילה להביא להרגשה של 'היימישקייט' יתירה כלפי הקב"ה. הרגשה של קרבה שיכולה להביא לזלזול במעשים מתוך תחושה כביכול יש לך פרוטקציה ח"ו אצל ה' יתברך..."

"אומר לך את האמת" משיב ר' יהושע, גם אני סברתי כמוך עד השבת האחרונה. כדי לשבר את אוזניך אספר לך סיפור נוסף מהגאון מווילנא זיע"א. פעם ראה הגר"א זיע"א יהודי שאוכל בלי ברכה, והרביץ בו מוסר על כך. נענה אותו יהודי: והלא אפילו שבת אינני שומר רח"ל, ומה לך רבי כי תלין עלי על חוסר ברכה?

ענה לו הגאון: "דע לך שעתידי אתה ליתן דין וחשבון גם על כך שלא נטלת מים-אחרונים!" בכח דיבור זה החזירו הגאון לאותו יהודי בתשובה שלימה.

ועתה בא חשבון, הלא אותו יהודי ידע היטב מה זה מים אחרונים ומה זה מים ראשונים, והוא בוודאי גם ידע על המציאות של שכר ועונש, לא היו חסרות לו ידיעות בענין. מה כן חידש לו הגר"א? אין זאת אלא שאותו יהודי שכבר היה כל כך משוקע בחוטא רח"ל, הגיע למצב שההרגשה שלו הייתה כי מעשיו כבר אינם חשובים מאומה לקב"ה, וכבר אין נפקא-מינא אם הוא ינהג בדרך הישר או לא.

את זאת גילה לו הגר"א, שידע ויבין שגם אחרי כל מעשיו ומעלליו, עדיין כל פעולה קטנה שלו נחשבת בשמים, לטב ולמוטב! ההבנה הזו החזירה אותו בתשובה!

מעתה תבין כי אדרבה, כאשר היהודי חי מתוך האמונה וההבנה בגודל נשמתו, היא גופא מביאה אותו לזהירות מופלגת בכל דרכיו ומעשיו!

השיחה המרוממת ננעלת כאשר ר' אלעזר מפטיר לעבר ר' יהושע: "ישר כח, נראה כי התקבלה תפילתי בליז'ענסק... שם שטחתי את בקשתי לפני ה' שאזכה לחיות עמו יתברך כדבעי. הנה אני רואה כי אכן הרבי ר' אלימלך שולח אלי את שלוחיו ומדבר אלי בשפה ברורה.

כי אכן כן, קידוש אינה מצוה השייכת רק לליל שבת קודש, זוהי מצוה שאמורה ללוות אותנו בכל יום ובכל שעה!

גאולת הנפש - התשובה לפני קידוש

התשובה הנכונה היא לשוב על השורש הראשון של כל החטאים, והוא חוסר ההכרה בגודל החשיבות של כל יהודי אצל הקב"ה. כאשר יהודי מבין עד כמה הוא חשוב אצל הקב"ה, הוא מבין איזה משקל עצום יש לכל מעשה טוב שלו, ולו הקטן ביותר, וחלילה להיפך. כך הוא יכול לשוב בתשובה שלימה מתוך הבנה עמוקה בחומרת מעשיו שאינם טובים.

לחיות את אור ה' בפנימיות, באור הזמנים, בעולם שנה ונפש

הספר הקדוש נועם אלימלך לימוד או רק סגולה?

לרגל יומא דהילולא קדישא

הספר הקדוש נועם אלימלך! אין לנו שמץ של השגה ותפיסה
בנוראותו וקדושתו! צדיקים אמרו שרק אחרי המקווה של ערב
שבת קודש, יכולים להבינו כראוי.

ואמר הרה"ק ר' נחמן מברסלב זי"ע אשר כמה שגדולה קדושת
הספר, הרי קדושת המחבר עצמו זי"ע הייתה כהנה וכהנה! וכן
ידוע שהרה"ק ר' אייזיק מקאליב זי"ע ביקש לחבר פירוש על
הספר הקדוש, אבל נמנע מכך באמרו שלא שייך להשיג עד היכן
הדברים מגיעים!

כך המליצו על הספר, שנקרא 'ספרן של צדיקים'!

ידוע כוחו של הספר הקדוש כסגולה נפלאה לישועות ורפואות,
היו צדיקים שלא רצו להיכנס לבית שאין בו הספר הקדוש נועם
אלימלך. מסופר על הרה"ק בעל קדושת חלקת יהושע מביאלא
זי"ע, שכאשר היה בסיביר הוכרח להיכנס שם לבית המשטרה,
ולאחר שיצא משם מסר את נפשו להיכנס שוב כדי להוציא את
הספה"ק נועם אלימלך שנשכח שם, וממש בניסי ניסים הצליח
לקחתו!

וכאן הבן שואל, מלבד כוחו הסגולי הנורא והנפלא של הספר, האם יש בו שימוש נוסף? ... הלא אפילו הקריאה בספר קדוש זה נתפסת אצלנו רק כסגולה לקדושה, האם נכון הדבר?

נתאר לעצמנו אדם שיאמר דפים מהשולחן ערוך כסגולה, הרי לזר ומוזר יחשב... השולחן ערוך הלא נכתב כדי לדעת את הדרך ילכו בה. אולי יש בו גם סגולות, אבל עיקר הכוונה היא לשמור ולקיים!

כמו כן גם הספה"ק נועם אלימלך, אשר הן אמת שאפילו הרה"ק מקאליב לא הגיע עד עומק חקר כוונותיו הנשגבות, אבל הרי הוא זצ"ל הבין והשיג עד היכן שיכול היה להשיג כפי שורש נשמתו. אם כן הרי גם כל יהודי צריך ללמוד בספר הקדוש הזה ולהשתדל להבין עד היכן שידו מגעת.

שמא יש לפרש (בדרך דרוש, ואולי טמון בזה גם חלק מהפשט) את מה שאמרו צדיקים שאחרי המקווה בערב שבת קודש יכולים להבין את ה' * שבספר הקדוש נועם אלימלך. שאין הכוונה לפשט טוב שמגיע מכשרונות ברוכים, אלא הכוונה להבין איך הספר מדבר אליך! להבין את הכוכבים המאירים את החושך. להבין איך הרבי ר' אלימלך מאיר את חושך הגלות והגוף! לראות כיצד יכולים לחיות עם אור הנשמה כמו שפירשו צדיקים את הכתוב 'כוכבי השמים' דהיינו שכלל ישראל נדמים לכוכבים המאירים את החושך!

זו היא עיקר עבודת הצדיקים להאיר לנשמות ישראל, בפרט בדור עיקבתא דמשיחא, את אור ה' ואת אור נשמתם. לגלות להם איך שהם מחוברים לה', ואיך יכולים הם להוסיף ולהתקרב אליו עוד ועוד!

אכן כן, הרבי ר' אלימלך זי"ע מדבר גם אליך, על כל פנים בבחינה מסוימת, ולא רק בתורת סגולה!

נביאה בזאת שטיקל נועם אלימלך מפרשת השבוע שעבר:

וזהו "ואתה קח לך בשמים", פירוש שתעלה ריח ניחוח במעשיך, דהיינו אפילו מדבר הגשמי ביותר מכל הגשמיים תעלה ממנו ריח ניחוח, וזהו "ראש מור", לשון מר, ר"ל אפילו דבר שהוא תכלית וראש לכל המדרות תעלה ממנו ריח ניחוח, "דרור", פירוש תראה שיהיה דרור, דהיינו חירות ממלאך המות דהיינו מסיטרא אחרא ומשעבוד מלכיות, כל זה תגרום בכל דברי גשמיים.

דבריו אלו מכוונים בוודאי לצדיק נשגב אשר כל דרכיו מעשיו ומחשבותיו, נעשים בייחודים קדושים. לצדיק שכזה מגיע הרבי ר' אלימלך ואומר כי לפעמים מוכרחים להתעסק בענייני העולם הזה, ועיסוק זה עלול חלילה לגשם ולהוריד את האדם. אומר הרבי הקדוש שתדע שגם בדברים אלו יש עבודה להעלות נחת רוח וריח נחוח לה', שהרי יכולים לכוון לעשות בדברים אלו נחת רוח לפניו. וכן מה שכתב לפני כן:

או יאמר "כי תשא כו'", פירוש שכל כונותיו יהיו רק להעלות השכינה הנקראת 'ראש' כנ"ל, וזה "לך ה' הגדולה והגבורה כו'", דהנה השי"ת ב"ה ברא העולמות למען ישראל להטיב להם כאשר יעבדו ויתקנו כל אחד את שורשו, וזהו "לך ה' הגדולה", פירוש מה שאנו משבחים, כל זאת כונתנו רק למען שמך, "לך" דייקא ר"ל בשבילך, "המתנשא לכל לראש", פירוש והשי"ת ברוך רחמיו עושה חסד עם כל אדם ומנשאו לראשו, דהיינו לשורשו.

וזהו "ה' מנת חלקי", אינו אלא ליתן מנות לה', "אתה תומיך גורלי", פירושו כנ"ל ואתה ברחמיך תומך אותי לגורלי, דהיינו לשורשי. וק"ל.

שהרי יש צדיקים שכל מעשיהם הם רק להעלות את השכינה הקדושה. אבל האם הרבי ר' אלימלך דיבר רק לצדיקים מעין אלו? ואם אכן כן, אזי למה בכלל יש כח סגולי בספר לאנשים כערכנו?

אלא בוודאי שכשם שהצדיקים הגדולים השיגו את דברי קדשו לפי מדרגתם, כך יכול גם כל יהודי להשיג לפי מעמדו ומצבו בעבודת ה', כי גם אליו מכוון הרה"ק לאמור שהוא יכול להעלות נחת רוח מכל מעשיו גם אם מרים חלילה, כי על ידי מחשבה אחת נקיה לה', יכולה להיות עליה לדברים רבים. אולי אכן לא לכל הדברים, אבל על כל פנים הוא יכול להעלות בכך את מה שהוא יכול. אז למה לא לתת לקב"ה את מה שאנחנו כן יכולים לתת לו? נכון אמנם שיש לי עוד דרך ארוכה עד שאזכה להיות צדיק, אבל אני לכל הפחות חפץ בכך!

נמצא אפוא שהספר הקדוש הזה הוא ממש בשבילך! כמובן שאסור לדמיין שכבר השגת משהו, כי פשוט שיש הבדל שמים וארץ בין מי שיש לו למשל מחשבה קטנה של אמונה בשעת האכילה, לבין מי שכל אכילתו היא בלתי לה' לבדו. וכן בעומק הכוונה ישנם מדרגות רבות מספור. אבל בתוך כל אלו יש גם את המדרגה שלך! ועליך להבין שגם על מדרגתך מדבר הרבי ר' אלימלך זי"ע!

את זה קשה מאוד להבין בימות החול כאשר הגשמיות שולטת בכיפה. אבל בערב שבת קודש אחרי המקווה, זהו עת רצון להבין את כוכבי האור הנוצצים והמאירים את החושך. גם אם עדיין אי אפשר לדחות את הושך לגמרי, אבל לכל הפחות יכולים לראות מאותו אור מועט את הדרך, ולהיזהר שלא ליפול.

כך היה נהוג אצל בעל הקדושת חלקת יהושע שהיו מחלקים לכל אחד את הספר הקדוש לקרוא בו מעט, והיה כל אחד מרגיש איך שהספר מדבר אליו.

ואין מדובר דווקא על המסר המסוים שכתוב בדברי קדשו, אלא על האור! הליכטיגקייט! הדרך לעבוד את ה' בדבקות אהבה ויראה!

ואם אמור יאמר יהודי, אני לא מרגיש שהספר הזה מדבר אלי. אף אנו נענה כנגדו ונאמר לו, הרי זה כמו יהודי שאינו שומר תורה ומצוות, והוא מרגיש בליבו, מה לי ולתורה, מה לי ולתפילין אבל הרי התורה מדברת לכל יהודי, והיא אומרת שמצוות תפילין שייכת לכל יהודי! ומה בכך שהוא אינו מרגיש זאת.

כמו כן היות וכבר ידענו שכל הרהור תשובה וכל קדושה שיש בעולם, הרי זה בא מכוחו של הרבי ר' אלימלך, הרי קשה אם כן לומר שדבריו שייכים אך ורק ליחידים. קשה לומר שכל מעלת דברות קדשו הם רק בדרך סגולה!

בטוחני שיהיו כאלו שיחלקו על דבריי אלה, אבל בכל אופן אמליץ לנסות ולחפש. בפעם הבאה שתעמוד בערב שבת אחרי המקווה, תתור לראות אולי בכל זאת תצליח למצוא את עצמך בדברי קדשו.

כבר הבאנו פעמים רבות את דבריו הקדושים של המאור עיניים שאמר שהתורה היא נצחית! ואם כן מוכרח להיות שלכל יהודי בכל זמן יש בה חלק, שהרי כולה רוח הקודש היא. וכמו כן כל דבר שנאמר ברוח הקודש, מוכרח להיות נצחי ושייך לכל בר ישראל!

כן ראינו שצדיקים העמיסו בדברי חז"ל ובדברי הרמב"ם פשטים ודרושים שונים אשר לאו דווקא אליהם הייתה הכוונה, אולם מכיון שהדברים נאמרו ברוח הקודש, הרי שניתן לפרשם בדרכים רבות.

קל וחומר ספר קדוש זה אשר הוא קיומו של דור עקבתא דמשיחא והצלתנו מחבלי משיח, ואשר כל שאיפתו ותשוקתו היא לקרב נשמות ישראל לאביהם שבשמים, בוודאי שיכולים לפרש את דבריו גם על עצמנו!

נבואה חשבון, אם היה בכוחו של בעל ההילולא קדישא להציל אותנו מחבלי משיח, וכי אין בכוחו להאיר את דרכנו בעבודת ה'?!
כמובן שאין לפרש את דבריו ולומר שדווקא לכך הייתה כוונתו, כמו שאמר הרה"ק מקאליב. אבל לפרש את הדברים כיצד הם שייכים אלינו, בזה בוודאי שאין שום איסור, אלא אדרבה, בוודאי שזה הוא רצונו הקדוש. אלא שבד בבד גם צריך להבין שעדיין לא הגעת לעומק שלימות כוונתו בקודש.

זכותו הגדולה תעמוד ותגן עלינו ועל כל ישראל!

לחיות את אור ה' בפנימיות, באור הזמנים, בעולם שנה ונפש

מעשה מבתור שרוצה לעבוד את ה' פרק ט'

המשפיע: וועלוול בנימין, מה שלומכם! איך עבר עליכם חג הפורים? אני ממש מתנצל, רציתי לדבר אתכם קצת יותר לפני פורים, אבל פשוט לא היה לי זמן, אתם יודעים, כל ההכנות, המשלוחי מנות, התחפושות וכו'.

וועלוול: ראשית כל המשפיע לא צריך להתנצל. אבל מלבד זאת תדעו שהשיחה האחרונה שלנו, שינתה לי את כל החיים! כזה פורים לא היה לי מעולם, גם לא בזמנים הכי טובים שלי.

בנימין: גם אני מצרף להנ"ל! הפורים הזה לא היה אצלי כמו חנוכה שלא הרגשתי בו כלום. הפורים היה כל כך מאיר ב"ה! לא יאומן כי יסופר!

דווקא לא קמתי שעתיים לפני התפילה לסיים את כל התהלים כמו כל שנה, אבל כל מה שעשיתי במשך כל היום היה עם כזה חיבור! עם כזו חיות!

המשפיע: יש אמנם סוד גדול באמירת התהלים לפני התפילה בפורים, אבל הרי גם היהודים בשושן לא זכו לומר אותו... אגב כדאי שתדעו שתמיד בימים שאחרי החג יכולים להשלים כל מיני עניינים. כי הרי לא מדובר במצוות מעשיות שזמנם מוגבל. אפשר לדמות זאת למה שמסופר על אחד הצדיקים שקרא את המגילה

בליל הסדר, והגיעה אליו נשמה מהעולם העליון לבקש שיפסוק שצריכים לפתוח לה את שערי הגן עדן למרות שאין זה בזמן של פורים. נו, אמרו אתם, אם על ידי קריאת המגילה בפסח יכולים לפעול כך, פשיטא שגם את התהלים יכולים להשלים...

על כל פנים אני שמח מאוד לשמוע שהתחברתם לכל מצוות היום.

וועלוול: האמת היא שברצוני לשאול משהו, אבל קודם אני רוצה לשאול משהו אחר, אישי, שקצת לא נעים לי לשאול.

המשפיע: אולי לא אמרתי לך את זה מראש, אבל לבנימין כבר אמרתי ששיחתנו כאן איננה כמו שיחה בישיבה, כאן אינם צריכים לנהוג כבוד, ואתם יכולים לשאול בתורה פתוחה.

וועלוול: בסדר. המשפיע אמר שהוא היה עסוק בתחפושות ובמשלוחי מנות. זה קצת מוזר לי, אני מבקש מחילה אם זו חוצפה, אבל אני מרגיש שתורה היא וללמוד אני צריך.

המשפיע: מצוין וועלוול, רק אם לא אכפת לך לפרט למה זה כל כך אכפת לך, אתה הרי אפילו עדיין אינך נמצא שם. בעזרת ה' בבוא היום כאשר תהיה נשוי תהיה השאלה במקומה...

וועלוול: אומר את האמת, הייתי מצפה שהמשפיע יהיה עסוק לפני פורים עם עניינים גבוהים, הלכות פורים, הכוונות, לא יודע מה, אני לא משפיע... אבל להתעסק עם תחפושות? זה נשמע לי מוזר. אני שואל את זה דווקא בגלל שאני רואה שהמשפיע שקוע בענייני דעת ועבודת ה'...

המשפיע: אוהו! כמה אני שמח לראות שאתם בחורים אמתיים! לא חשבתי שיהיה לי כל כך קל להוציא מכם מילים שכאלו...

עכשיו אני יכול לענות בצורה ישירה.

בנימין, תספר לוועלול איך היה מהלך המחשבה שלך למשל בחנוכה לפני שהכרנו.

בנימין: אני ציפיתי וחיכיתי להרגיש את האור הגנוז, עשיתי, עבדתי, עמלתי, ולא הרגשתי כלום. המשפיע לימד אותי שהמצוה או הענין שאני עסוק בהם, זהו גופא הכלי הטוב ביותר שיתכן כדי להיות קשור לקב"ה. לא צריך שום דבר יותר מזה.

המשפיע: נפלא מאוד בנימין! נראה לי שהצלחת לתמצת את כל השיחות היו לנו עד עכשיו.

עכשיו אשאל אתכם וועלול ובנימין, הרי אתם אומרים שהרגשתם אור גדול בפורים, שמא תספרו לי איך זוכים לאור של פורים?

בנימין וועלול: מה הכוונה? פשוט מאוד! מקרא מגילה, משלוח מנות, מתנות לאביונים, משתה ושמחה!

המשפיע: נו, אם כך אמרו לי אתם, וכי יכולה להיות הכנה טובה יותר מאשר להכין את צרכי החג בגשמיות?

אומר לכם את האמת, גם אני מתמודד מדי פעם עם השאלה של וועלול, ובאמת מעדיף לשבת וללמוד, אבל אני יודע את האמת. האמת היא שצריך לעשות את רצון ה'!

כמובן שמי שיכול לשבת וללמוד את כל הספרים, נגלה וחסידות, אשרי חלקו. אבל הנה עכשיו מתקרב חג הפסח, והרי לא לכל אחד מאתנו ישנם גבאים או משרתים. אם יהודי ישב מסוגר בחדרו על התורה ועל העבודה, מי יכין עבורו את כל צרכי הפסח? אכן הצדיקים שכבר גמרו לברר את כבוד ה' במקומות הגשמיים, הם באמת זוכים לגבאים שיעשו עבורם את העבודה.

אומר לכם דבר נוסף, אבל לפני שאומר, אני מוכרח להזהיר

שכמובן שאין הכוונה לחפש בדווקא להתעסק בצרכי הגשמיות. מי שיעשה כך, לא יזכה לכלום! אולם אם יהודי מחפש את רצון ה', והנה מזדמן לו עניינים שונים, כגון להתעסק בתחפושות וכד', אולי קשה לומר זאת, אבל לפעמים יכולים מתוך כך להגיע להכרה כל כך גדולה, אף יותר מאשר לשבת וללמוד את ענייני החג!

אני לא אומר את זה בגלל שאני נמצא שם כל הזמן, אבל אני רוצה שתדעו להיכן אפשר להגיע! מתי שאני מתגבר ומתאמץ לחיות כך, הרי זה ממש טעם גן-עדן! ולא זו בלבד, אלא שלאחר מכן יכולים גם לקפוץ בחזרה ללימוד, כאילו אתה אוזז עכשיו אחרי שעת לימוד ברציפות!

על זה מניח היצר הרע את כובד משקלו, להעסיק את היהודי במחשבות הייתי צריך לעשות כך ולעשות כך, אני צריך חברותא אחר או ישיבה אחרת. מתי שרק יהיו לי את כל הנתונים כמו שצריך, או אז אעבוד את ה' בשלימות.

וועלוול: אני לא יודע באיזה זכות אני זוכה לשמוע את הדברים הנפלאים הללו! דיבורים שמצד אחד הם כל כך אמתיים ופשוטים, ומאידך גיסא כל כך לא רגילים לחשוב עליהם! הרי אם ה' ברא את עולמו כך שצריכים להתחפש ולשלוח מנות, הרי ברור אם כן שצריכים לעזור לפחות קצת בבית!

בנימין קופץ ואומר: אולי אפשר לפרש על פי זה את דברי הגמרא 'רבא מלח שיבוטא', והרי מסתמא היו לו תלמידים שיעשו את העבודה במקומו, אבל הוא בחר לעשות זאת בעצמו!

המשפיע: גיוואלדיג! אני לא זוכר אם יש מישהו שאומר זאת, אבל אני בטוח שזה פירוש אמתי! זוהי עיקר ההכנה לשבת קודש, לגלות שבכל דבר יכולים לעבוד את ה'! בכל מקום הוא נמצא!

וועלוול: אני לא רוצה לעצור את השיחה הנפלאה הזו, זה הרי ממש מעין עולם הבא! אבל האמת היא שרצינו לדבר על משהו אחר, משהו שאמנם מאיר קצת פחות, אבל הוא אמת.

המשפיע: נו, דבר כי שומע עבדך.

וועלוול: בפורים הרי הרגשנו כזה אור של קרבת ה'. זה היה נפלא ומאיר! אבל הבעיה היא שפורים נגמר, וזה כל כך קשה! בפורים הרגשנו כל היום חיבור נפלא לה', אבל זהו, זה נגמר.

המשפיע: למה כוונתך? הרי אתם ב"ה נמצאים בישיבה ולומדים תורה כל היום?

בנימין: נכון, אנחנו יודעים שתלמוד תורה כנגד כולם, אבל בכל זאת, זה לא כמו מצוות היום של פורים...

המשך 'בוא בעזרת ה'

סיפורי מעשיות מעשה מהבעש"ט

א גאנץ יאהר פורים!

במסגרת השיעור השבוע בסיפורי מעשיות סיפרנו מעשה מהבעל שם טוב הקדוש לכבוד שבת פורים, מעשה אשר צדיקים קישרוהו לעבודת ימי הפורים. בשבוע הבא נחזור בעז"ה למעשה ג' מחיגה.

פליאתם ענו להם בני הכפר בצורה נחרצת כי כאן בכפר אין אף יהודי בשם ר' זלמן.

אבל חברי העיירה לא התייאשו, הן הבעש"ט בעצמו שלחם הנה, מוכרח להיות שיש כאן ר' זלמן!

יודעים מה, ענו בני הכפר, שמא מיישהו חמד לצון והוא מתכוון לזלמן היחיד שיש כאן בכפר, הלא הוא זלמן השיכור. אם תרצו, ניקח אתכם אליו, אבל תדעו שזה לא כל כך כדאי...

תיכף כאשר הגיעו לביתו של זלמן, קידם את פניהם ריח עז וחרף של יין מעורב בשאר מיני משקאות החריפים, יחד עם בליל של ריחות דוחים ובלתי נעימים בעליל. הם ניסו

מעשה בעיירה פלונית שפרצה בה מגיפה קשה אשר רבים חללים הפילה רח"ל. שיגרו אנשי העיירה משלחת לחלות את פני הבעל שם טוב הקדוש ולבקש ממנו לפעול עבור ישועה שלימה. כאשר הופיעו בפני הבעש"ט, אמר להם הצדיק: כפי אשר אני רואה, הרי שמדובר בגזירה קשה עד מאוה, אני אין ביכולתי לעזור. אולם בכפר פלוני מתגורר יהודי בשם זלמן. אם תצליחו להוציא ממנו ברכה, הרי שישועתכם מובטחת בס"ד!

כשמוע חברי המשלחת את דברי הבעש"ט, החישו את צעדיהם אל עבר אותו כפר, והחלו מיד לברר אודות הרב ר' זלמן. אולם למרבה

לדפוק אבל אין קול ואין עונה. פתחו את הדלת בעצמם, ומצאו את זלמן שוכב בתוך שלולית של שיירי יין ושאר ירקות...

הם פנו אליו בקול תחנונים: ר' זלמן, אנחנו יודעים את האמת שאתה צדיק נסתר ונשגב. אתה חייב לעזור לנו! הבעל שם טוב הקדוש שלח אותנו לבקש ממך ברכה שתיעצר המגיפה במקומנו!

ר' זלמו אתה חייב לעזור לנו אנחנו יודעים את האמת את צדיק נסתר הבעל שם טוב שלח אותנו אליך תברך שיעצור המגיפה!

זלמן המהמם וגרגר כמה הברות בלי ברורות, מה לברך מי לברך? אני יודע לברך רק בורא פרי הגפן... סיים את דבריו והוריק אל גרונו כוס נוספת.

בראותם כי אלו הם פני הדברים, הבינו את אשר לפניהם. בפעם הבאה שזלמן נרדם, העלימו הם את בקבוקי היין מסביבתו והמתינו עד שיתעורר שוב. כאשר הוא התעורר וחיפש את היין, נעמדו בני העיירה בפניו ואמרו לו: אם ביין חשקה נפשך, תאציל לנו ברכה וניתן לך יין!

נו, בסדר, מה להגיד? שתיעצר המגיפה! טוב, שתיעצר המגיפה, ותביאו כבר את היין!

זלמן קיבל בחזרה את בקבוקי היין, ובני העיירה יצאו לדרכם שמחים וטובי לב. כאשר הגיעו לביתם שמעו כי אכן ברכתו של השיכור עשתה רושם והמגיפה נעצרה!

הדבר הפליא אותם עד מאוד, היתכן כדבר הזה? אמנם שמענו כבר על המציאות של צדיקים נסתרים, אבל כאן בהחלט לא נראה שמדובר בזה. הם מוכרחים לנסוע לבעש"ט ולברר מה פשר הדבר!

כך אכן עשו, הם נסעו שוב למעונו של הצדיק ושאלו את פיו כיצד יתכן שאותו שיכור מסכן הצליח לפעול את מה שהרבי בכבודו ובעצמו לא יכול היה לפעול?!

ענה להם הצדיק בסיפור: אותו זלמן לא זכה להיות הצדיק הגדול ביותר ה"י... במשך תקופה ארוכה הוא חסך לעצמו סכום כסף על מנת לעשות בו דבר שאינו מצוה... פרוטה לפרוטה אסף בעמל ויזע, עד שהצטבר אצלו סכום כסף נכבד.

בדרכו להפיק את רצונותיו השפלים, בעוד צרור הכסף התפוח בידו, שמע לפתע צרחות וזעקות אימה מאחד הבתים. הוא ניגש לראות במה מדובר, ולנגד עיני התגלה מראה קשה של משפחה שלימה העומדת וממורת בבכי מר. מה קרה?! איזו צרה התרגשה עליכם?!

דיברה לו האישה בקול מר וביללות מרות, כי מחר עתיד הפריץ להרוג את בעלה, היות וזה לו כבר תקופה ארוכה שהוא חייב לו סכום גדול. ועתה פקעה סבלנותו של הפריץ והוא החליט להרגו רח"ל למען ישמעו ויראו!

כמה כסף אתם חייבים לפריץ?

500 זהובים!

פתח היהודי את צרור כספו אשר מנה בדיוק את אותו הסכום, והעניק את כולו לאשה אשר לא האמינה למראה עיניה, והיא רצה תיכף לשחרר את בעלה ממאסרו של הפריץ האכזר ולהצילו ממוות לחיים.

המשיך מרן הבעש"ט וסיפר: המעשה הנאצל של אותו יהודי פשוט עורר רעש עצום בשמים.

הקלה היא בעיניכם. יהודי שניצב בשפל המדרגה, הסכים לתת את כל אשר לו במסירות נפש על מנת להציל נפש אחת מישראל!

הוחלט בשמים לתת לו שכר עצום: כל אשר יצא מפיו, יתקיים! כל מי שיקבל ברכה מפיו ייושע מיד!

אלא שאליה וקוץ בה, הרי יכולים לצאת מכך גם דברים לא טובים, באם הוא יברך גם כאלו שאינם ראויים לכך. על כן נפסק שמהיום והלאה הוא יפול לשכרות, כך שלא בנקל יוכלו להוציא ממנו ברכה.

זהו סיפורו של ר' זלמן דגן, סיים הבעש"ט את הסיפור המופלא.

והיו צדיקים מקישים את סיפורו של זלמן לקדושתם של ימי הפורים אשר כוחם גדול ונורא לפעול בהם ישועות ורפואות מלוא חופנים, על כן הצטוונו להשתכר בזה היום, כדי שלא תזלוג ההשפעה למקומות בלתי רצויים.

והנה סיפור זה והשוואתו לימי הפורים, תמיד הציק לי. וכי הקב"ה אינו חפץ בטובתנו? וכי הוא מחפש דרכים כיצד למנוע מעמנו את

השפע של קדושת הימים? הוא עושה פעולות כדי למנוע מאיתנו את האוצרות שאנו יכולים לזכות בהם באלו הימים? הלא מאמינים אנו באמונה שלימה שה' יתברך הוא טוב ומטיב לרעים ולטובים! ויתירה מכך, הלא אם ה' יתברך אינו חפץ לתת, הרי הוא לא יתן, ומדוע זה אפוא נצרכת התחבולה המעניינת הזו?

שמא יש להסביר זאת במה שאנו רואים שבדרך כלל אדם שמתעשר באחת בעשירות מופלגת, כגון שזוכה בלוטו וכד', הרי שבדרך כלל בתוך תקופה קצרה הוא יאבד את כל עשרו, ואף את מה שכבר היה לו קודם לכן, הוא יאבד, ויהרוס לעצמו את החיים הטובים והיפים שהיו לו עד אז.

וכך הם הדברים לא רק בעשירות, אלא אף בכל דבר. אדם שניחון בגאונות מופלגת, הרי הוא צריך רחמים רבים שלא תעמוד לו גאונותו לרועץ באם ישתמש בה שלא כראוי, כגון שיתרפה ממלאכת שמים היות והוא במילא קולט הכל במהירות.

יתכן גם שאדם יזכה בשידוך בגיל צעיר מאוד, אבל זה לא לטובתו, כי

הוא ניגש לחיים כאשר הוא לא בוגר דיו ואינו מצליח לנהל את חייו כמו שצריך, הוא לא ידוע לקחת אחריות וחייו הופכים למרים ממוות.

המסקנא המתבקשת מכל אלו היא, שלא תמיד מה שנראה כישועה, הוא אכן כך. לפעמים אותה "ישועה" איננה כי אם עונש מר!

אם היה אותו יהודי מקבל את הכח לברך כל אדם כפשוטו ממש, הרי היה זה עבורו עונש קשה ומה זו אינה ברכה כי אם קללה!

אבל הרי מגיע לאותו יהודי שכר טוב על המעשה הנפלא והנורא שהוא עשה. מה עשה הקב"ה, הוא נתן לו כח לברך, אבל בצורה שלא כל אחד יוכל לקבל את ברכתו, אלא רק מי שראוי לכך.

וכמו כן גם בפורים. נתאר לעצמנו שכל אחד יקבל את כל מה שהוא יבקש... זה הרי לא היה טוב בכלל (שני ראשי העיר היו נבחרים, ושמא הייתה העיר נחצית לשתיים...). אבל ה' יתברך הרי כן רוצה לתת ליהודי את הכח לפעול. העצה לכך היא השכרות. זה אינו עונש, אלא זו פשוט הדרך לזכות במה שצריכים.

והנה הרי מעודנו לא ראינו שיכור, ויהיה זה האדם המגושם ביותר, העומד ובוכה 'רבנו של עולם, אני רוצה רכב חדש ומפואר!' אני רוצה בית מפואר עם ארבע קומות ועם חצר ענקית, עבדים ושפחות! אדרבה אנחנו תמיד רואים את האמת הטהורה של היהודי שמתגלה ברוב יופי והדר. מתגלה איך שכל יהודי רוצה להיות צדיק, להיות שמו, ללמוד תורה בהתמדה!

איך זוכים לזה? על ידי השכרות של פורים! בכח המצוה הקדושה הזו זוכים להיכנס ולגלות את האמת של היהודי! כך הוא יכול להיות ראוי שיתקבלו כל תפילותיו ושיתמלאו כל משאלות ליבו לטובה!

דבר נוסף נלמד מהמעשה הזו.

נחזי אנן, מי הוא היהודי הזה שזכה למדרגה הנוראה הזו? וכי מדובר בראש-ישיבה או ברב גדול? מקובל או תלמיד חכם? ממש לא! מדובר ביהודי שרחוק אפילו ממדרגת יהודי פשוט. הוא הרי אסף במשך תקופה ארוכה כסף כדי לעשות בו את ההיפך מרצון ה' רח"ל. אבל כאשר היה מדובר בהצלת נפשות, הוא

וויתר על הכל לכבוד ה' יתברך! לכן זכה למה שזכה.

וכמו כן יכול כל אדם לזכות לכך במדרגה שבה הוא נמצא. גם מי שאינו נמצא בתחתית המדרגה כמו אותו זלמן. הרי לכל אחד ישנם את המקומות בהם הוא תקוע ולא מצליח להתקדם ולעשות את רצון ה'. הוא לא מצליח להכניס בהם את הקשר עם ה' יתברך.

בפורים הוא יכול לזכות לעלות מהמדרגה הנמוכה ביותר, ולהגיע לקיום רצון ה'. הרי אין לך וויתור גדול מזה מאשר לקחת את ה'דמים' תרתי משמע, הדם והמציאות הרגילה שלו, אשר בה הוא מורגל לעשות כנגד רצון ה', ועל ידי השכרות בפורים הוא מתעלה למצב בו הוא רוצה רק את ה' יתברך!

זוהי הדרך להשיג את המדרגה שהוא יוכל לפעול ככל אשר תשאל נפשו!

כי באמת הרי ה' יתברך חפץ להעניק ולתת עוד הרבה יותר ממה שהיהודי רוצה, אלא שהוא רוצה שזה יהיה לך לטובה. והדברים עמוקים.

אלוקה ממעל ממוש.

זכינו להשיג שה' יתברך אוהב אותנו באמת וחפץ לתת לנו כל טוב, ועבודת התפילה שלנו לא נעשית כדי "לשכנע" את הבורא יתברך לתת לנו, אלא כדי לעשות אותו ראויים להחזיק את הברכה ולקבל ממנו את השפע.

כעת יכולים אנו ללכת בכוחה של השתיה הזו כל השנה כולה. להיזכר מדי פעם בכל אותם הבנות ורגשי קודש שקיבלנו ביום הפורים, להיזכר איך זה היה להיות אדם בריא ושלם!

הבה נא ונהיה יהודים אמתיים, מקושרים לה' יתברך בתכלית!

א גאנץ יאהר פורים!

אם היהודים אשר בשושן, אשר כידוע היו במצב רוחני ירוד עד מאוה, ומתוך כך הם זכו לאור של פורים. אם כן הרי גם אנחנו יכולים!

ועתה ישאל השואל: למה זה לנו לדבר מכל אלו כעת לאחר הפורים?

התשובה פשוטה בתכלית, כי ביכולתנו לקיים בנפשנו מאמר 'א גאנץ יאהר פורים' כפשוטו.

כי הרי בנוהג שבעולם שאם צריכים לקחת תרופה כלשהי, הרי לוקחים אותה זמן מה, ושוב אין צורך לקחת אותה כל החיים. הה זכינו לטעום מן היין המשומה, היין שמתקן ומרפא את כל החסרונות שנבעו מחטא עין הדעת. זכינו להגיע לדעת האמתית מי אנחנו ומה אנחנו באמת, חלק

